

Shri Sat Pal arid others v. State of Punjab and another 401
(Jawahar Lal Gupta, J.)

ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼। ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11 ਜੋ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮ 11 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਸਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਗੋਂ ਐਸ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ: -

"ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਐਡਹਾਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ।"

7. ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਵਿਗਿਆਪਨ, ਛੁੱਟੀ, ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6048 .

ਅਗਸਤ 19, 1992

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 - ਐੱਸ. 60, 61, 62 ਅਤੇ 63— ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ—ਅਜਿਹਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਹੋਵੇ—ਪਿਛਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਕਮੀ — ਕੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਡੀਐਸ ਫੇਰੂਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਫ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਏਏਜੀ, (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 30 ਜਨਵਰੀ, 1934 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਅਗਸਤ 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਮਿਹਨਤਾਨਾ 1 ਜਨਵਰੀ 1986 ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਪੀਐੱਸਪੀ ਫੀਸਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਟਾਫ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ। 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦੇ ਸੇਮੇਰੰਡਮ (ਅਨੇਕਚਰ p1), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਜੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

1979, ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ। 22 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.3) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, - 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਟਾਫ "ਸਬੰਧਤ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ cf ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - 30 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ 'ਬੇਸਿਕ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਤਨਖਾਹ' ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭੁਗਤਾਨ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਤਨਖਾਹ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 2.44 (a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਇਕਪਾਸੜ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ 5 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫੀਸਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਅਗਸਤ, 8, 1989 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।" ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 'ਤੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ "ਭੱਤੇ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।" ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ "ਭੱਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ/ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੱਤੇ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ RI/1 ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. RI/1, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ

Shri Sat Pal arid others v. State of Punjab and another 405
(Jawahar Lal Gupta, J.)

ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਣਸੋਧੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਦਲੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 8:00 PM ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ। 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 80. ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਲੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 1,680 ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 84. ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। 4 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਰਾਇੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਅਕਾਉਂਟਸ-ਕਮ-ਵਾਈਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਭੱਤਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਭੱਤੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(5) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਫੇਰੂਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ 'ਤੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਟੌਤੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(6) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਸਟ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ।—(1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ: -

(a) ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(b) ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਲਰਕ, ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਰਕਮ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਲਰਕਾਂ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ, ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਪਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

(7) **ਪੜਚੋਲ** ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਲਰਕ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਜੋਂ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ— 30 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ*, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2.44(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਸੀਆ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਗਸਤ, 1989 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਇਮੋਲੂਮੈਂਟਾਂ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਇੱਕ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਅਤੇ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ. ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ RI/1, ਅਨੁਸਾਰੀ ਗਣਨਾ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ

ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਸ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 168 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 84 ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 168, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਭੱਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਨੰਦ ਲਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਅਲਾਊਂਸ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਗ I, ਭਾਗ I, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਕਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

(1) 1990 (1) ਆਰ.ਐਸ.ਜੇ. 131.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ। ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਰਾਜਲਕਸ਼ਮੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਜ਼ੂਰ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਂਧਰਾ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਸ.ਪੀ.ਈ.ਬੀ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਰਿਆਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਨੁਕਸਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ 8 ਅਗਸਤ, 1989 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(14) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਅਕਾਊਂਟਸ-ਕਿਊਰਾ-ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 10 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਫੀਸਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 10 ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 993.

(3) 1991 (3) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੇਸ 263.

5 ਫੀਸਦੀ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਹਿਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। e ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 30 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.44 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। I, ਭਾਗ I. ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2,000

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ.ਸੀ. ਕੇ

ਏ. ਐੱਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਖਾਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪ੍ਰਨਮ ਯਾਦਵ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਹਰਿਆਣਾ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1992 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 11775।

ਸਤੰਬਰ 16, 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ. 226 ਅਤੇ 227— ਦਾਖਲਾ—ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਦੇ ਬੈਚਲਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਹੋਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਟ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਮੰਦਭਾਗੀ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਘੋਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੀ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਟ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੪)